

Το κείμενο που ακολουθεί είναι γραμμένο από τη μαθήτριά της Γ' τάξης Τζωρτζίνας Βαρδάκη και αποτελεί προδημοσίευση, αφού στην πραγματικότητα γράφτηκε ως κύριο άρθρο για το φύλλο της εφημερίδας μας
5ου-ουσίας λόγιοι

Λένε πως ένας συγγραφέας ποτέ δεν ξεχνά την πρώτη φορά που αποσπά θετικές κριτικές για κάποιο βιβλίο του. Ομοίως, ένας αναγνώστης θα θυμάται πάντα την πρώτη του συνάντηση με ένα συγγραφέα. Ιδίως, όταν πρόκειται για τη Μάρω Δούκα. Η Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου του 2014 χαραχτηκε ανεξίτηλα στις μνήμες των μαθητών του σχολείου μας και αναμφίβολα θα μας συντροφεύει σε όλη την εφηβεία και την μετέπειτα ζωή μας. Την μέρα εκείνη λοιπόν, είχαμε την τιμή να φιλοξενήσουμε στην σχολική μας βιβλιοθήκη τη συγγραφέα Μάρω Δούκα, τη χαρά να συνομιλήσουμε μαζί της καθώς και την ευκαιρία να νιώσουμε, έστω και για δυο ώρες μόνο, την αύρα που αποπνέει ένας συγγραφέας. Δυστυχώς, οι τυχεροί υπήρξαμε λίγοι, αφού η κυρία Μάρω Δούκα ανταποκρίθηκε πρόθυμα στο αίτημα του δασκάλου μας, κ. Μάνου Στεφανάκη, να μιλήσει με τα παιδιά της δημοσιογραφικής ομάδας, που εκδίδει το έντυπο που διαβάσετε, και της ιστορικής ομάδας, που δημιουργεί φέτος ένα ακόμα ιστορικό ντοκιμαντέρ τοπικής ιστορίας. Και έτσι ακόμα όμως το κέρδος υπήρξε μεγάλο. Άλλωστε οι σαράντα περίπου μαθητές, που αποτέλεσαν το ακροατήριο και "ανέκριναν" την κυρία Δούκα, δεν ήταν και λίγοι. Θα μιλήσω λοιπόν για την εμπειρία μου αυτή, με όπλο μου την γλώσσα, το εργαλείο των πάντων και την πατρίδα του καθενός, όπως εκείνη μας έμαθε.

Ξεκινώ με τον άνθρωπο Μάρω Δούκα. Ζεστή και ανθρώπινη, επικοινωνιακή και άμεση μας

Η Μάρω Δούκα στο σχολείο μας!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Κυριακή, 21 Δεκέμβριος 2014 18:57

έκανε από την αρχή να νιώσουμε άνετα μαζί της. Σαν να κουβεντιάζαμε με τη μητέρα ή τη γιαγιά μας. Εύστοχη και απλή στις απαντήσεις της δεν μας άφησε καμία απορία. Καταδεχτική, υπόγραψε στο τέλος τα βιβλία και τα αυτόγραφα και του τελευταίου από εμάς, παρότι είχε προηγηθεί μακρά συζήτηση και ο χρόνος ήταν πιεστικός, αφού πλησιάζαμε επικίνδυνα την ώρα της πτήσης της. Ταπεινή, παρά τις βαριές της περγαμηνές στη νεοελληνική λογοτεχνία, μας έδωσε μαθήματα ήθους.

Γιατί η Μάρω Δούκα είναι, ίσως, η κορυφαία μας εν ζωή πεζογράφος. Με σύμμαχο της την ιστορία καθοδηγεί τις λέξεις στα δικά της μονοπάτια και υφαίνει με μαεστρία ένα αλλιώςτικό είδος λογοτεχνίας. Μας μίλησε λοιπόν για το έργο της. Ταξιδέψαμε με τα βιβλία της και βυθιστήκαμε στην ιστορία τους. Η Μάρω Δούκα δεν γράφει ιστορικά μυθιστορήματα μα ούτε είναι ιστορικός. Χαίρεται να δηλώνει πως συνομιλεί με την ιστορία, σεβόμενη και εκτιμώντας την. Με μέσο την λογοτεχνία φέρνει τα γεγονότα κοντύτερα στους ανθρώπους και στο βίωμά τους εξανθρωπίζοντάς τα. Στην συνάντηση, μας δήλωσε πως δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στην ανδρική και στην γυναικεία λογοτεχνία. Πως αξίζει να λέγεσαι πεζογράφος κι όχι γυναίκα πεζογράφος. Πως ο καλός αφηγητής είναι εκείνος που συνδυάζει τη γυναικεία και την αντρική ματιά και πως η αφήγηση εμπεριέχει ούτως ή άλλως την "αντρική" διάσταση, αφού ο αφηγητής επιβάλλει μέσω αυτής τη δική του οργάνωση στην ιστορία, σε κάτι που δεν υπήρχε πιο πριν, στο χάος, όπως χαρακτηριστικά η ίδια ανέφερε. Ακόμη, μιλήσαμε για το μικρόβιο του συγγραφέα, ίσως και να το κολλήσαμε, και μάθαμε για την δική της συνήθεια να έχει πάντα απόθεμα δημοσίευτων σημειώσεων για τους ήρωές της πολλών σελίδων, προτού εκδώσει ένα βιβλίο.

Μάθαμε πως η συγγραφή σημαίνει έρευνα, κόπο και η ολοκλήρωση ενός βιβλίου μπορεί να απαιτήσει πολλά χρόνια. Είδαμε πως τα βιβλία λένε μονάχα αυτό που έχει ήδη ειπωθεί με άλλα λόγια και πως τελικά, η όλη μαγεία εκεί βρίσκεται. Η ίδια μας είπε χαρακτηριστικά πως από τα ομηρικά έπη και μετά όλοι οι συγγραφείς απλά αναδιατάσσουν και επαναδιατυπώνουν τα όσα εκείνα εμπεριέχουν. Η σχέση της συγγραφέως με την ιστορία είναι καταφανής. Πρόκειται για ένα δεσμό ισχυρό, αναπόσπαστο. Πάντοτε "ακροβατούμε" στις γραμμές του μύθου και της ιστορίας". Μας αποκάλυψε τη βαθιά σχέση που έχει με το νησί και τους ανθρώπους του, σχέση που τη χαρακτήρισε παθολογική για να συμπληρώσει πως, ακόμα κι αν η ιστορία διαδραματίζεται σε άλλο χώρο, εκείνη τον προσδιορίζει αναζητώντας ασυνείδητα ομοιότητες και διαφορές με τη γενέθλια γη. Αυτά και τόσα άλλα, που και οι ίδιοι θα έχετε την ευκαιρία να διαβάσετε αναλυτικά, στην απομαγνητοφωνημένη συνέντευξη που μας παραχώρησε στο παράρτημα αυτού του φύλλου.

Η Μάρω Δούκα στο σχολείο μας!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Κυριακή, 21 Δεκέμβριος 2014 18:57

Από τη ματιά ενός εφήβου, είναι πράγματι μαγικό το να εισβάλλεις στο μυαλό ενός συγγραφέα. Να καταλαβαίνεις πώς λειτουργεί, πώς συλλαμβάνει την "ιδέα", πώς την αναπτύσσει. Κι αν οι λέξεις είναι παντοδύναμες, μερικές φορές δεν φτάνουν για να περιγράψουν μια εικόνα. Πώς να περιγράψω τη ματιά μερικών εφήβων προσηλωμένη στη διαδρομή των λέξεων, που πλημμύριζαν την βιβλιοθήκη; Και πώς να μιλήσω για την αίσθηση γαλήνης που μας διακατείχε; Γιατί κάθε παιδί μεταμορφώνεται σε αγγελούδι, φτάνει να βρεθεί το κατάλληλο άτομο? αυτό που θα το μάθει να πετάει. Κι αν έκανα έναν απολογισμό από αυτά που αποκομίσαμε, να το σπουδαιότερο: Αν η συνάντηση μας ώθησε έστω και ένα παιδί στον κόσμο της λογοτεχνίας, τότε άξιζε αληθινά. Γιατί ένας καλός συγγραφέας είναι πρωτίστως καλός αναγνώστης, όπως και η ίδια φρόντισε να μας διδάξει.

Εν κατακλείδι, τι κι αν εντυπωσιαστήκαμε με την υπομονή που απαιτεί η συγγραφή, τι κι αν τρομάξαμε με τη δυσκολία αυτού του εγχειρήματος, η μέρα εκείνη κατάφερε να μας κάνει ωριμότερους, να μας μεταδώσει το πνεύμα της συγγραφής και ίσως, να μας ξύπνησε κρυμμένες επιθυμίες... Μπορεί και να ήρθε για να μας επιβεβαιώσει αυτό που ήδη γνωρίζαμε. Πως "ο κόσμος είναι φτιαγμένος για να καταλήξει σε ένα βιβλίο". Η Μάρω Δούκα με χρώματα τους χαρακτήρες της, πινέλο τη γλώσσα και καμβά την ιστορία και την πολιτική, ζωγραφίζει τους πιο όμορφους πίνακες και απλόχερα μας τους χαρίζει.

Κυρία Δούκα, να είστε πάντα γερή και δυνατή, και σας ευχαριστούμε από καρδιάς για τη συνάντηση αυτή!